

АБОНАМЕНТИ

ЗА ГОДИНА	5	Л.
ЗА ШЕСТЬ МЪСЕЦА	2 50	Л.
ЗА ТРИ	1 25	Л.
ЗА СТРАНСТВО	8	Л.

"РОДИНА" излиза единъ път седмично — НЕДѢЛЯ.

Ръкописи не се повръщатъ. Неплатени писма не се приематъ.

РОДИНА

Свищовъ Чит. „Ел. и Кир. Д. Аврамови“

МАНЕВЪ — СВИЩОВЪ.
Телефонъ № 21

ОБЯВЛЕНИЯ

НА I И II СТР. НА КВ. С. М. 40 СТ.
НА III СТР. " " " 30 СТ.
НА IV СТР. " " " 20 СТ.

Писма, пари за абонamenti, публ.
и всичко що се отнася до

Г-ца Денка Ц. Райкова

Г-нъ Аврамъ Н. Капитановъ

Ще се вѣнчелятъ въ недѣля на 8
Септември т. г. въ гр. Свищовъ

Кубаво натурално вино отъ соб-
ствени-

Вл. Маневъ — Свищовъ.

Кистъ виненъ оцетъ се нами-
ра за про-

Вл. Маневъ — Свищовъ.

Вл. Маневъ — Свищовъ.

Швейцарски млѣчни крави съ
телета и безъ телета отъ породитѣ
„Монтефони“, „Сементали“ и кръ-
восани и четири чифта волове
3—4 год. отъ ежщитѣ породи
продава Киро М. Абаджиевъ на
афилика си при „Кертика“ спирка
Орѣшъ, Свищовско. 1—3

При Женското Професионално Учи-
лище „Успѣхъ“ въ гр. Свищовъ
на г-ца Манчева.

ЖЕНСКИ ПРОФЕСИОНАЛЕНЪ КУ-
РСЪ ПО ГОРНИ ДАМСКИ ОРЪЖИ
Разрѣшенъ отъ М-во на Тър.
Пром. и труда съ писмо №
3398 отъ 28/VIII т. г.

При училището „Успѣхъ“ се
открива отъ 15 Октомври т. г.
специаленъ 8 мѣсеченъ кур-
съ за подготовка на майстор-
ски по горни дамски дрѣхи.

Свършиишитѣ съ успѣхъ
курса придобиватъ правото да
получатъ направо отъ Тър-
овско-Индустриалната Кама-
ра майсторско свидѣтелство, въ-
въ основа на което, съгласно
закона за занаятитѣ, придо-
биватъ право да упражняватъ
съмостоятелно професията си,
или да заематъ управителски
мѣста въ дамски ателиета.

За редовни курсистки се
приематъ ония, които прѣд-
ставятъ всички документи.

Приематъ се обаче и из-
вънредни курсиски. Също и
курсиски и отъ други градо-
ве Бѣднитѣ слѣдватъ курса
безплатно, а заможнитѣ пла-
щатъ по 5 лв.

Въ курса се изучаватъ слѣд-
нитѣ отдѣли:

1. Теория и практика по
горни дамски дрѣхи 2)
Занаятчийско книговодство
и калкуляция. 3) Занаятчий-
ско законодателство 4) Мате-
риалознание. 5) Професио-
нална химия.

По подробни свѣдения и
упътвания се даватъ отъ
директорката на училището.

Отъ Дирекцията.

Холерата и борбата съ нея.

II Мѣрки за прѣдпазване отъ холера

1. Заразата се намира въ
изпражненията и бѣловча на
болнитѣ. Достатъчно е и най-
малка, дори невидима ча-
стичка отъ тия бѣловчѣ и
изпражнения да попадне вър-
ху нѣкой прѣдмети, съ кои-
то си служимъ, за да се раз-
пространи заразата твърдѣ
надалечъ. Прѣдмети, чрѣзъ
които се разнася заразата мо-
гатъ да бждатъ: ризи, гащи,
кърпи, дрехи, храна, питиета,
вода, млѣко, зеленчукъ, пло-
дове, мѣсо и пр.

2. Холерата може да бж-
де разнесена на далечни раз-
стояния също и отъ оздра-
вѣли вече хора, както и отъ
леко заболѣли или току-що
заразени, но въ които още
болестъта не се е проявила.

3. Когато има опасностъ
отъ холера или пъкъ когато
вече тя върлува, сѣки трѣба
да води редовенъ животъ.
Опитътъ е показалъ, че тия,
които страдатъ отъ разстрой-
ства на стомаха и червата
заболѣватъ повече и по лес-
но. Ето защо, трѣба да се
пазимъ отъ прѣяждане и
прѣпиване и да не ядемъ
тежко смилаеми про-
дукти, както и такива, които
докарватъ диария. Грозде,
овоция, зеленчуци, пжпеша,
краставици развалятъ най-
често стомаха и червата, затуй
не бива да се ядатъ освѣнѣ
въ умѣрени количества или
пъкъ никакъ да не се ядатъ.
Овочия, зеленчуци да се ядатъ
само сварени и сготвени; млѣкото
може също да съдържа зараза,
затуй трѣба да се пие винаги
варено.

4. Да не се употребяватъ прѣд-
мети, които произхождатъ отъ за-
разени съ холера мѣста.

5. Вода отъ кухнята и отъ
сѣкъдѣ, която може да бжде умър-
сена съ зараза, не трѣбва да се
употрѣблява за никакви цѣли; осо-
бено вода, омърсена съ изпражне-
ния или даже и само съ пикочъ
на боленъ отъ холера не трѣбва
никакъ да се употребява. Замърсена
вода да се облива съ варова вода,
карболова киселина и др.

Най-опасни сж гираня, кладенци,
около които е ходилъ по нужда
боленъ отъ холера, защото заразата
много лесно може да прѣмине въ
водата, било като се измие отъ
джда или се плиска къмъ кладен-
цитѣ, гиранитѣ, рѣкитѣ. Също е

и кога се пере на болни отъ холера
праие около гиранитѣ, кладенцитѣ
или въ рѣкитѣ. Нужници, въ които
ходять по дужда болни отъ холера,
близо до гираня, може да бждатъ
опасни, защото заразата може съ
обущата на ходили въ нужника да
се занесе близо до гираня и послѣ
въ тѣхъ, също прѣзъ почвата, да
мине въ гираня и тамъ съ водата
да се разнесе по хората.

6. Ако водата не е изворна и
не сме сигурни, че е чиста отъ
холерна зараза, тогава най-добрѣ
е тя да се прѣварява прѣди да
бжде употребена за пиене и за
готвене. Също трѣбва да се прѣвари
и водата за пране, за къпане, за
миене съдоветѣ и пр.

Да се помни, че не само чрѣзъ
водата може да се разнесе холер-
ната зараза, а и чрѣзъ други прѣд-
мети и по много други начини.

7. Тѣй кат болнитѣ сж источ-
никъ на холерната зараза, то затуй
да се избѣгва сѣко сношение съ
тѣхъ; на болния трѣбва да услу-
жаватъ само упражнени хора, които
знаятъ и какъ да се пазятъ.

8. Когато върлува холера най-
добрѣ е да не се пътува и да не
се събиратъ на панаири, или да не
се ходи на пазаръ въ обикновенитѣ
пазарни дни.

9. Гащи, ризи, кърпи, постлѣки,
завивки, лъжици, вилици-сичко, съ
което си е служилъ боленъ отъ
холера, да се изварява 1 часъ съ
малко сода или пепелъ; ненужнитѣ
прѣдмети да се изгарятъ, а по-
трѣбнитѣ като кожуси, обуща, цар-
вули, да се дезинфекциратъ. Къ-
щата да се провѣтрява, покжщни-
ната да се излага на слънце.

10. Изпражненията и пикочѣта
на болния отъ холера да се не
плиска въ двора, улицитѣ, рѣкитѣ,
а да се посипватъ съ варова вода (вода
и варъ, смѣсени по равно и една
литра отъ тая варова вода да се смѣси
съ три литри вода) и, ако сж въ
гърнето, да се изсипватъ внимате-
лно въ нужницитѣ или въ дълбоки
трапица и да се засипватъ. Жи-
лицата на болни отъ холера, слѣдъ
оздравяването имъ, да се дезин-
фекциратъ.

11. Сѣки, който е билъ въ съ-
прикосновение съ боленъ отъ холера
или съ вещи, съ които си е служилъ
болния, да си измива ръцѣтъ съ
сапунъ и топла вода и да ги
дезинфекцира или съ карболова
вода (3%) или сублиматова вода
(1%). Кога се намира човѣкъ въ
жилицито на боленъ отъ холера,
не трѣбва да туря нищо въ устата
си: ни вода, ни цигари и др. и
слѣдъ като излѣзе отъ тамъ, да си
измива и дезинфекцира ръцѣтъ,
както и прѣдъ сѣко ядене, пиене и
пушене.

12. Ако болниятъ отъ холера
умре, да не се къне, да не се
цѣлува, а да се тури въ ковчегъ
и захлупи. Да не се ходи на по-
гребение на умрѣли отъ холера.

13. Дрехитѣ и покжщнината отъ
болни или умрѣли отъ холера да
не се раздаватъ, да не се продаватъ;
и да не се изнасятъ отъ къщи до-
като не се дезинфекциратъ съ
изваряване, измиване съ дезинфе-
цираща течностъ, опушване съ фор-
малинъ или, ако е възможно, въ
парна дезинфекционна машина.

14. Въ врѣме на холера да
не се пиятъ спиртливѣ пити-
ета, защото се разваля сто-
маха и човѣкъ става по-
възприемчивъ къмъ холера.

15. Прѣдпазителни пити-
ета противохолерни срѣд-
ства не съществуватъ.

Най-доброто прѣдпазител-
но срѣдство е: чистотата.

III Дезинфекционни срѣдства

1. Сублиматовъ разтворъ 1%.

2. Карболовъ разтворъ. Една

часть течна карболова киселина

(acikum carpol, lipuefactum), се

размѣства съ 30 части вода.

3. Варъ, а именно:

а) Варово млѣко. За приготве-

нвето му се размѣства една литра

надробена, чиста и сгорена варъ

съ 4 литра вода по слѣдующия

начинъ: въ сѣда се турга варѣта

и се полива съ ежщото количество

вода, докато варѣта се разпадне на

прахъ; слѣдъ това се долива оста-

налото количество вода и се раз-

бърква.

б) Варова вода, която се полу-

чава чрѣзъ смѣсване на една часть

варово млѣко съ 9 части вода.

4. Лизоформовъ разтворъ 1/100.

5. Калиевъ сапунъ. Три части

калиевъ сапунъ се размѣства съ

100 части врѣла вода (напр. 1

килограмъ въ 17 литри вода) този

разтворъ трѣбва да се употребява

горещъ.

6. Изваряване.

Изваряване въ вода, солена вода

или луга, лишия пепелява вода)

дѣйствува дезинфекуирующе. Теч-

ността трѣбва да покрива съвър-

шенно прѣдметитѣ и най-малко 10

минути да ври.

7. Изгаряне (огнь).

ЕДНАДЕКЛАРАЦИЯ НА Г-НЪ ИВ. ЕВ. ГЕШОВЪ

Органа Народната партия в „Миръ“
дава гласностъ на слѣдната декларация

Единъ нашъ приятель, който е
говорилъ съ г. Ив. Ев. Гешовъ по
интервюто на г. Симеонъ Радева
възпроизведено и въ в. „Миръ“
отъ 24 Августъ ни пише, че г.
Гешовъ заявилъ слѣдното:

Смѣшно е опитването на новия
дипломатъ да създаде легендата, че
азъ съмъ билъ заставилъ нашия
държавенъ глава да отправи извън-
стния телеграфически отговоръ на
депешата на руския императоръ,
който отговоръ билъ оскърбителенъ,
билъ фаталенъ. Прѣди всичко азъ,
който още на 21 мартъ, въ Одринъ,
въ историческото заседание на ми-
нистерския съвѣтъ, държано подъ
прѣдседателството на Царя и въ
присѣтствието на генералъ Савовъ,

настояхъ за едно миролюбиво уреждане на напийтѣ спорове съ сърби и гърци, като прѣдказахъ, че ще имаме и ромъни и турци противъ себе си, ако трѣгнемъ по другъ пътъ, азъ, казвамъ, който за тая миролюбива политика дадохъ най-големата жертва, която единъ министъръ може да даде — своя постъ — никога не може да се съгласи да се прати на руския царъ депеша противна на тая политика. Второ, когато тоя отговоръ се изпроводи отъ София, азъ не само бѣхъ въ оставка, но и новото министерство се бѣ вече съставило, ако и да не бѣ излизалъ още указътъ за него. Какъвъ мотивъ и какво срдство имашъ азъ тогава да наложя на държавния глава тоя отговоръ, за окончателния текстъ на който бѣ впрочемъ другъ отговоренъ? Не такъвъ, разбира се, щѣше да бѣде тоя текстъ, не щѣше да има и нужда отъ размѣна на подобни депеша, ако моитѣ продължителни усилия за възтържествуването на политиката за арбитражъ и съ Гърция — политика, която щѣше да осуети въ началото още гръцко-сръбския съюзъ и щѣше слѣдователно чувствително да намали сръбскитѣ претенции — бѣха се увѣнчали съ успѣхъ. Но като ми се кжса сега-сърдцето за тоя нѣуспѣхъ, азъ пакъ се питамъ, дали е право да се говори, че текетътъ на царския отговоръ бѣ съдобносенъ, когато се знае, че въ продължение на двадесетина дена подиръ него Русия непрѣстана да води прѣговори съ България все по арбитража. И българскиятъ прѣдставител въ Букурещъ не обижда ли своя господаръ, като го прѣдставява за способенъ да подписва, въ своята прѣписка съ короновани глави, послания съ такова оскърбително съдържание, щото да иматъ за страната катастрофални послѣдци?

Рецептъ за бждящи министри.

Професоръ Д-ръ Ив. Д. Шишмановъ дава слѣдния рецептъ за бждящи министри въ първия брой на новото българско списание **Свободно мнѣние**.

Прѣди да поемете толкова отговорния си постъ, попитайте се, господа, знаете ли добръ реалнитѣ интереси на България поне въ момента, който ви е издигналъ тѣй високо: имате ли ясно понятие въ коя посока и какъ трѣбва да карате държавния корабъ изъ бурния океанъ на сплетенитѣ политически интриги? И не се бойте да го кажете открито. Но бѣде ли това веднажъ ясно вамъ и на партията, на която принадлежите, честно и смѣло, безъ всѣкакви византийски или бай-Ганъовски извѣртания да отстоявате своитѣ положения даже съ рискъ да се търкаля главата ви по стъдитѣ. Защото взелъ ли си веднажъ да управлявашъ, трѣбва да имашъ не само знанието на работитѣ, но и волята да прокарашъ това, което си съзналъ, че е право. Не сж достойни за своя постъ хора, които се боятъ не отъ организираното общественно мнѣние, а отъ улицата, отъ тълпитѣ или отъ одѣлни личности, които въ душата си дълбоко схващатъ грѣшкитѣ, що се вършатъ около тѣхъ и парализуватъ тѣхнитѣ планове, а нѣматъ смѣлостъ да извикатъ duos ego, да протестуватъ противъ вмѣшателството на врѣдни, споредъ тѣхъ, фактори. Не сж достойни и тии, които правятъ une politidue d'autruche, политика

на страусовата ивица, мислейки, че, като си затварятъ очитѣ прѣдъ трудноститѣ, — послѣднитѣ прѣставатъ да съществуватъ. Съ отрицание на тѣй често суровата и грозна дѣйствителностъ не се постига нищо. Трѣбва смѣло да се глѣда даже въ очитѣ на Сатана, ако живъ ти се изпрѣчи и въ случай на нужда ще постъпишъ като Фауста.

ХРОНИКА

Разликата между ловченския и свищовския кметъ по ромънското нашествие.

Г-нъ Г. Бачевъ съобщава въ в. „Камбана“:

„Както е извѣстно прѣзъ Ловечъ минаха повече отъ 150,000 ромънски войски, идящи отъ Никополъ къмъ Етрополе и други направления, които, както на всѣкадъ се втурваха на грабежи, изтѣпления, посѣгаха на жени и пр. Щасливи бѣха, обаче, Ловчанци, че имаха съобразителни управници. Кмета г. Черневъ, заедно съ г-жата си (дъщеря на бай Григоръ Ничковъ отъ Ловечъ) която владѣе отлично френски езикъ, сж се явявали прѣдъ ромънскитѣ генерали и сж протестирали противъ всѣки опитъ за изтѣпление.

Ромън. офицери разпоредили да се настанятъ офицери и войници по частнитѣ къщи на квартири, на г. Черневъ се явява и протестира:

— Г-да, напийтѣ войски живѣятъ въ казармитѣ. Казармитѣ сж праздни и можете да отидете тамъ.

Вие сте културенъ народъ — това ми е извѣстно, но защото сте такъвъ, азъ се надѣвамъ да разберете, че не е хуваво офицери и войници да живѣятъ при сѣмействата.

Когато, обаче, ромънцитѣ не се съгласили да отидатъ въ казармитѣ, г-жа Чернева е заявила на началството:

— Тогава дайте ми 3 часа срокъ да прѣмѣста сѣмействата на гражданитѣ въ казармитѣ, а вие останете по тѣхнитѣ къщи:

Културнитѣ най-сетнѣ се засрамили и отишли въ казармитѣ.

Ловчанци съзнаватъ заслугитѣ на г. Черневъ и г-жа Чернева и искрено имъ благодарятъ за грижитѣ, които употребиха за запазването на града. Града Ловечъ никакъ не е пострадалъ отъ ромънското нашествие, благодарение на авторитета на кмета.

А. какво стана въ Свищовъ? Града Свищовъ бѣ щастливъ глѣто не бѣ окупиранъ отъ ромънскитѣ войски, нъ за да се възврънатъ въ страната си, нашето правителство се съгласи да си направятъ мостъ на Дунава при Свищовъ и да се извлекатъ. По това врѣме въ града се бѣ появила холера и гражданитѣ и административната властъ, като съобщаваха това на началницитѣ на ромънската войска, молиха ги да не се отбиватъ въ града, за да не излагатъ войската си на нови заболявания, както и да не способствуватъ за разпространението и въ другитѣ квартали на града. Нъ нашии хубавъ кметъ, г. Ап. Линковъ, когато сж го попитали наистина имали въ Свищовъ холера, той е отговорилъ, *чене била още констатирана* и туй стана причина ромънскитѣ войски да го стуватъ въ квартала на града, който винаги биваше върненъ на г. кмета Ап. Линкова и за да забоятъ отъ холера само въ тая частъ на града по-вече отъ 70 души.

До като изъ града минаваха ромънскитѣ войски прѣзъ Свищовъ кмета Линковъ бѣ постоянния гостъ на ромънскитѣ автомобили, гражданитѣ и тѣхнитѣ лозя и ниви знаятъ какво патиха.

Началника на тукашната военна болница Д-ръ П. Коняровъ напуца длъжността си и си заминува обратно за Русия. По тоя случай мнозина граждани ни молятъ да изкажемъ благодарностъ та имъ г-ну доктору за лѣкарскитѣ услуги които е правилъ той тѣмъ и на населението въ града. Цѣла година почтения докторъ неуморно е работилъ въ града ни, услугвайки съ лѣкарската си помощъ на стотинитѣ ранени и болни войници, които се изпращаха въ тукашната военна болница, а прѣзъ сжщото врѣме той не е отказалъ никому помощта си. Съ тая си дѣятелностъ съ благия си и приветливъ характеръ Д-ръ Коняровъ, освенъ благодарноститѣ на напийтѣ граждани, той ще запази у тѣхъ и неизгладими спомени. Ние му пожелаваме добъръ пътъ.

Завърнали се лѣкари. По причина на войната бѣха напуснали града ни околийския лѣкаръ г-нъ Д-ръ Константиновъ, управителя лѣкаръ на Свищов. болница Г-нъ Д-ръ Шишковъ и градския ни лѣкаръ г-нъ Д-ръ Стефановъ. Всички тия лѣкари се завърнаха сега въ града ни и почнаха да упражняватъ лѣкарската си професия.

Турско-Българския миръ. До като не се съгласявахме да дадемъ на дочерашнитѣ ни съюзници Битоля, Охридъ, Солунъ, за да имаме цѣла Тракия, бѣломорския брѣгъ съ Канала и отъ Македония до р. Вардаръ, сега, като и на ромънцитѣ дадохме толкова много се съгласяваме да се разберемъ съ турцитѣ, като новата турско-българска граница почне отъ устието на р. Резва, на Черно море, сѣверно отъ Иниада при Св. Стефанъ, отива до една точка малко южно отъ Мустафа паша, който градъ наедно съ Мако Търново остава на България, а Одринъ и Лозанградъ на Турция, слѣдъ това границата върви къмъ Ортакьой до една точка източно отъ тоя градецъ, като самия той остава въ българска територия и слѣдъ това се спуска надъ Димотика, за да се слѣе недалечъ отъ тоя градъ съ течението на рѣка Мърица, по която границата върви до вливането на послѣдната рѣка въ Бѣло море. Градътъ Димотика наедно съ стратегическитѣ височини около него оставатъ на Турция, а Софлу и Деле-Агачъ въ България.

Сждилищата и сждинитѣ. Отъ 12 т. м. Сждилищата въ града ни почватъ да разглѣждатъ дѣлата. Всички сждии сж вече на мѣстата си. Липса между тѣхъ само члена на сжда Видулъ Тинтеровъ. Послѣдния като подпоручикъ отъ I-ви пѣх. на Н. В. Александъръ I-ви подкъ загина славно въ храбрата атака на полка при боя на I-вата дивизия при Селиолу-Гечкенлий.

Нѣколко души кръчмари ни се оплакватъ, че въпрѣки заповѣдта да се затварятъ всички кръчми и кафенета въ града ни послучай холерата, нѣкои привилегировани кръчмари и бакали-кръчмари при затворени кепенци и до сега си търгуватъ съ спиртнитѣ питиета като държали и посѣтители въ

завѣденията си. Обръщаме вниманието на кметството и полицията еднакво да съблюдаватъ заповѣдта, защото всички плащатъ еднакво данѣкъ и иматъ нужда отъ срдства за живѣние и защото прѣдъ закона всички сж равни.

Единъ скромнъ труженикъ Помощникъ кмета на града ни г-нъ Димитъръ Симеоновъ, извѣстенъ по своята дѣятелностъ въ управлението на общината, напоследѣкъ, по случай борбата съ холерата въ града ни, развива неуморна дѣятелностъ. Останалъ самичкъ и за кметъ и за помощникъ въ общината, той незнае почивка нито денемъ, нито нощемъ, за да помогне на бѣднитѣ и страждущи граждани. По тоя случай ние изказваме г-нъ Симеонову напийтѣ и на гражданитѣ най-големи похвали и благодарности.

Бюлетинъ за холерата. Презъ истеклата седмица заболяванията и смъртнитѣ случаи отъ холера въ града понамаляха. Заболявали сж по 2—3 до 4 души въ день. До сега въ града сж саболели отъ холера по-вече отъ 200 души, а сж умрели 96 души.

Пазбището „Иоза“ На 10 Октомвр. т. г. кметството ще обяви търгъ за отдаването на предприемачъ за 15 год. на 14 хиляди декара земя отъ „Иоза за разработване

Службаши. Традиция е станало щото партиитѣ на лажния режимъ, като поематъ властта, да уволняватъ масово заваренитѣ чиновници и на мѣстатъ имъ да настаняватъ свои хора. Отъ Свищовъ сж направили постоянно за служба старитѣ ужъ народняци-консерватори Димитъръ Бръчковъ (депутатъ), Апостолъ Линковъ (свищовски кметъ) и Георги Мариновъ (уволненъ банковъ директоръ).

Г-нъ Д. Бръчковъ е получилъ вече назначението си за директоръ на тукашната търговска гимназия.

Препоръчано било да се настанятъ на държавната трапеза и голѣма частъ отъ бѣжанцитѣ изъ Македония.

Ще се управи България. Да мислятъ разсипанитѣ отъ войната български граждани.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4

Подписания сждебенъ приставъ при Свищовския Окр. Сждъ на I участокъ на основание прѣдписанието на членъ-дѣловодителя по несостоятелността на фирмата Биню Р. Капонъ & Братъ въ гр. Свищовъ, основано на опрѣдѣлението на Свищов. Окр. Сждъ отъ 22 Августъ т. г. подъ № 85 и съгласно чл. чл. 910, 925, 926, 928, 935, 936, 937, 938 отъ гражданското сждопроизводство обявявамъ че на 25-й Септември т. г. отъ 9 часа прѣдъ пладне въ гр. Свищовъ ще продавамъ публично слѣдующитѣ длъжникови движими имоти, а именно:

1) Всичката стока изцѣло нахладяща се въ манифактурния магазинъ на сжщата фирма на ул. „Александровска“ № 25 въ гр. Свищовъ, оцѣнена всичката за 32,959 лв. 29 ст. а по описа за 61,368 лв. 29 ст.

Надаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 32,959 лв. 29 ст. нагоръ.

Желающитѣ да надаватъ могатъ всѣки присѣственъ день да се явятъ въ Свищов. Окр. Сждъ при членъ-дѣловодителя Г-нъ Хр. Атанасовъ, по несостоятелността, да прѣглѣдатъ стоката по описа съставенъ при обявяването въ не-состоятелностъ на поменатата фирма гр. Свищовъ, 24 Августъ 1913 г.

I Сжд Приставъ Г. Казаковъ